

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

V. Varia Prodigia in aëre sive coelo conspecta, instantis Schismatis indicia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

tionis diripiendam dare constituerat, tamdiu infestis suis radijs quasi incumbente (a). Sic Christianæ religionis incrementum victoriosum Crucis signum, (b) quod Constantino Imperatori apparuit, sic frequentes & celeberrimæ Christianorum sub Theodosio victoriæ à stella insolita gladij formam præferente fuerunt significatæ. Sic execrabilem Arij, in Trinitatem ac diuinam essentiam contumeliosi, hæresin multa cælorum prodigia præcesserunt: & pessimi impostoris Mahometis aduentum magna Planetarum in scorpionis signo facta coniunctio: quo tempore Arabes excitata contra Imperatores rebellionem, in Elnabi sui, torrentium poltea facti domini, Lege modis omnibus stabilienda, tanta contentione elaborarunt. Sic Carolo magno Imperatore inusitatæ magnitudinis eclipses multarum nationum ad Christianam religionem conversionem prænuciarunt (c) vt & præclaras Ecclesiæ contra Henricum V. Imperatorem victorias (d) Sic paulo ante insignem illam Christianorum ad Echinadas de Turcis Anno M. D. LXXI. partam victoriam, Crucis insignia super Constantinopolitana vrbe apparuisse dicuntur (e) Sic Anno M. D. LV. medio die lucentes flammæ super sancto illo sacello, in quo Saluator noster verbum caro fieri voluit, è Syria in Marcam Anconitanam transportato, è cælo delapsæ & conspectæ, ad celebrandam & amplificandam Deiparæ Virginis gloriam è toto terrarum orbe homines exieuerunt & convocarunt (f) Sic ignea illa pyramis seu columna, in aere super Mexicana vrbe diu suspensâ (g) Euangelij in nouo Mundo propagationem: & Crucis signum Anno M. D. X. in Orientali India conspectum (h) & à Prorege Albuquerqueo & Lusitanis magna veneratione adorum eiusdem salutaris signi in medio Sathanæ regno exaltationem, & tot præclarissimas eorundem victorias præsignificauit: quod idem signum Anno M. D. LX. quoque apparuisse scribitur (i) Sic crudeles illas teneræ adhuc & adolescentis in Iaponibus Ecclesiæ persecutiones, inauditi antea & horridi terræ motus, tamquam conflictus quidam infernalis potentia (k) præcesserunt. Si plus quam sexcenta idola euersa, & præalta illa apud Iaponenses diabolica statua fulmine percussa, certam nobis spem faciunt, idololatriam istis in regionibus funditus excisum, veramque Christianam ac Catholicam religionem longe lateque propagatam iri: vt multa alia circa religionem præiuga prodigia & prodigiosa præsignia, ac tam

ostenta quam euentapræteream, in cælo notatæ quæ in vniuersa Mundi nascentis, adolescentis & senescentis historia curiosus lector facile deprehendet & obseruabit.

V. Porro quemadmodum prima Mundi nascentis incunabula quæque circa illa acciderunt, à stellis & astris præsignificata fuerunt (vt præteritorum sæculorum percurrenti memoriam facile apparebit) sic etiam eiusdem quasi decrepata aras & finis, quando scilicet homo ille peccati solenni & perpetuo sacrificio abolito, nouam religionem introducturus, Antichristianismum stabiliturus, seque ipsam tanquam Deum, vt Apostolus loquitur, adorandum exhibiturus est, multis signis ac prodigijs famosus erit. Tunc quidem monstri illius detestabilis, ad humani generis exitium nati, aduentus. specioso noctis velo tegetur atque inuoluetur. Omnes planetæ, omnia elementa, vt ipsa S. Scriptura testatur, extremam illam rerum in toto Christiano orbe mutationem, tamquam diuini iudicij interpretes annuntiabunt: adeoque ipsæ cælorum virtutes commouebuntur, summaque in firmis miscebuntur, ac susque deque omnia ferentur. (l) Vnicus ille Mundi oculus, Dei imago, ac secundus terræ parens, tam de splendore quam viribus suis multum amittet, ac lumen suum Lunæ maligne communicabit: & quemadmodum stellæ D. N. Iesu Christi natiuitatem indicant, ita eadem Antichristi aduentum & prodigiosam Christianæ legis mutationem prænuciarunt. *Faciam, inquit Creator, ut omnes cælorum stellæ, ô homo, super te plorent ac lamententur* Siste hic superbæ, siste curiositatem tuam, nec quidquam vltius inuestigas: sed illud potius considera, schisma hoc quo scædæ iam dilaceratam adeoque ab hæreticis viam Antichristo præparantibus, ad extrema fere redactam Ecclesiam cernimus, ab ipso uniuersi huius opifice per easdè cæli, toties turbato rerû ordine fractas ac mutatas virtutes, esse prædictum. Considera cælum incunite decimo sexto sæculo, nequaquam fuisse mutum, sed veluti clara voce & quasi intento digito magni illius Aduersarij præcursores indicasse. Sol, luna & reliqua luminaria quæ Deus in vasto cælorum fornace, miro inter se ordine disposuit,

a. Iosephus 7. Belli 12 b Euseb. in Vita Constantini c Annales Francorum d. Natal. Com. lib. 21. e Idem. f Historia Laureana l. 3. c. 24. g Acosta. h Maffei l. 31. Hist. Ind. i Gaspar in Epist. k Historia Martyr. Iapon. l. Luc. 21. S. Hieron, Hom. 31. in cap. 4. Isai.

posuit quasi tuba fuerunt & indicia earum miseriarum & calamitatum quas plena ipse manu in nos effudit; & insperatorum motuum nuncij, ob antiqua & à maioribus accepta religionis innovationem toto passim orbe exortorum. Et quem admodum Dionysium Areopagitam horribili illa, quæ Christo D.N. in cruce moriente accidit, ac totum hoc hemisphærium per tres horas tenebris inuoluit, conspecta eclipsi, exclamasse fertur; *Aus Deus Natura paritur aut uniuersa hac machina dissoluetur.* sic Astrologi tot triftibus Planetarum aspectibus, tam varijs atque inuisitatis eorundem conjunctionibus, tot superiorum concursibus, tot inferiorum inter se, aut cum superioribus, vel etiam cum stellis fixis conjunctionibus, tot denique celestis illius exercitus signis ac velut tesseriis excitati atque attoniti, (*) magnum aliquod & inuisitatum malum præ foribus esse facile ipsi præiudicauerunt, & una voce omnibus annunciarunt. Et certè, si verum fateri volumus, nullum à condito Mundo sæculum tot ac tantis mutationibus fuit exagitatum quam hoc decimum sextum, cuius cursum aperire mox incipimus. Mirabiles tum contingere Planetarum dispositiones ac habitudines, frequentes conspectæ sunt & inuisitæ magnitudinis eclipses, multi item terribiles Cometæ apparuerunt, qui non sunt, vt quidam opinantur, exhalationes quædam calidæ & siccæ, in supremam æris regionem eleuatæ, & à sole excoctæ; sed noua potius corpora à Deo creata, & ad hominum terrorem in cælo collocata & accensa. Conspecti quoque sunt tres soles, tres Lunæ, & noua quædam neque vnquam antea visa stella. Quid de conjunctionibus dicemus? quarum viginti vno mense, & quidem ex ijs sexdecim in signo Aqueo contigerunt (b) quod magnam non regnorum solum & ciuilibus status, verum etiam Religionis mutationem portendit. præsertim Planetis omnibus cum sole in bicorporeo signo concurrentibus. Sic enim videmus quatuor anni tempora seu partes bicorporeo aliquo signo definiti, Geminis scilicet, Virgine, Sagittario & Piscibus. Sic etiam Planetarum combustio, quæ fit quando illi sub radijs solaribus concurrunt ea quæ circa religionem euentura sicut designat, ac præcipue quando vis armorum admiscetur, quod ille tum in Martis triplicitate reperitur. Omnes, inquam Astrologi in Asia, Africa & Europa, iudicia & sententias suas in suspensio ac dubio habuerunt, ob tantam euentorum diuersitatem & mirabiles Astrorum positiones di-

uersis opinionum fluctibus agitati; quæ singula in Historiæ nostræ serie ad annum quæque suum indicabimus. Sed nihil magis admiratione dignum visum est quam magna illa Saturni, Iouis & Martis in Piscium signo coniunctio: quæ itidem primorum nostrorum parentum temporibus acciderat, tum quum aperti cælorum cataraçtis, diluio omnia perierunt, exceptis qui cum Noa in Arca seruati erant. Dicitur non potest quanto metu astrologi quorundam mentes perteruerint, adeo vt quidam aquarum eluionibus terram inundatum iri constanter affirmarent. Verum non aquarum illud: sed sanguinis fuit diluuium, qui in omnibus terræ partibus ob nouas in Religione concertationes, à malè feratis hominibus, qui quasi toti antiquitati & consentienti tot sæculorum iudicio bellum indixerant, & stolidi vulgi conscientias vexandas sibi sumpserant, inuectas, copiose fuit effusus. Perspicue hoc sanguinis diluuium portendit, cuius punice coloris Vinariæ in Saxonia Festo Natalis Domini visa in cælo hoc ipso anno quo Lutherus primas theses edidit contra Indulgentias (c). Quam opere, Deus bone, abditatum illi rerum investigatores in explicandis his cælestium corporum prædictionibus desudarunt, quam misere sese torserunt, (d) dum quid tantas cælorum minas sequaturum sit, aperire nobis conantur! Quamvis enim cælestium corporum vires & effectus ob incomprehensibilem diuersitatem, humano ingenio vix ac ne vix quidem peruestigari possint, ac nostri oculi in rimandis diuinæ maiestatis secretis ac futuris rebus dijudicandis plusquam æcutiant; nec credendum sit omnia & singularum publicarum quam priuatarum rerum euenta & velut fara stellis tamquam diuinæ legis tabulis inscripta, atque inde actiones nostras & consilia dirigenda esse; multo minus Deum ipsum (quæ stulta fuit Chaldæorum & Stoicorum opinio) Naturæ & Fati legibus, vt Iouem fabulæ ferunt Adrastia decretis teneri: nihilominus tamen, vt ceteræ artes longo usu & experientia constitutæ sunt; ita diligenti quoque cælestium corporum & Planetarum, ejusque quam singuli habent vigoris ac potestatis observatione, & cum iis quæ euent-

a Iulius Obseq. histor. b Stoflerus in Sphæram &c. Contr. Lycost. de prodig. Lauatherus de Cometis. Maiolus in diebus Cunicul. Traç. de Comet. & prodig. Orruvin Gratius. c Lycosthenes. d Ioannes Lichtenbergius in suis præfag. Ioachimus Abbas Calaber.

runt collatione deprehensum est stellas divina provisione vim quandam & jurisdictionem in hominem & habere & exercere.

Credite mortales: quæ cælo affixa videtis:

Plurima divinum lumina numen habent.

Et profecto negati non potest, cælestium corporum non tantum in hæc quæ videmus elementa & in omne animantium genus, sed etiam in ipsos homines vim magnam, minimeque obscuram esse. Eadem ut claritate & splendore inter se differunt, ita diversas quoque operationes & effectus habent. *In signa vobis erunt, inquit Verbum ista: cætas. Eoque Si quando rerum mutari fortè videmus.*

Ordinem, & omnia misceri sursum atq; deorsum.

Certo atq; infallibili signo colligimus, Deum hominum peccatis offensum irasci. Nec sanè unquam quidquam præter aut contra Naturæ ordinem factum legimus, quin magnum aliquid & insolitum sit consequentur. Nunquam ulla vel vis superiorum in inferiora vel Solis aut Lunæ eclipsis contigit, quæ nõ in signis alicujus mutationis aut calamitatis fuerit prænuncia: nunquam Cometa conspectus est cuius cauda non longam miseriarum feriem secum traxerit: nunquam Saturnus & Mars, præsertim in vigore uterque constitutus, ceteris Planetis languentibus, congressi sunt, quin generalis quædã calamitas in illos populos qui horum Planetarum virtuti subiecti sunt, incubuerit. Longum sit atq; adeo alienum hoc loco tum Planetarum inter se concursus, oppositiones, conspirationem & consensum, tum, quam in quoque signo seu domicilio vim habeant ac potestatem, aliaque hujus generis, longo usu observata explicare.

VI. Taciturno vero abest ut vitium, quas corpora cælestia in hæc inferiora habent, indagatio quidquam de divinæ Majestatis magnitudine detrahat, ut eidem multum gloriæ addat. Præterquam enim quod illa testatur Deum res hominum providentia sua regere & gubernare (quod impij quidã negare non dubitant) ejusdem etiam omnipotentia tanto magis apparet, cælestes has faces tamquã decretorum ter Optimi Maximi nuncios non sine reverentia quadam adspicientibus, quibus ille etiã in maximis rebus utitur, ut in imperiorum mutationibus gentiumque eversionibus. Nec vero ille jam quoque magnis atque horrendis signis ac prodigijs omnium rerum tandem futurum exitum ac finem ostendit, sed in dies quoque præcipua rerum humana; um eventa tamquam in speculo intuentia atque animo præcipienda nobis proponit. Injuriã

Deo profecto faciunt qui existimant tantum stellarum & astrorum numerum à Deo creatum, ac tam mirabili ordine in cælestibus orbibus summa constantia in se redeuntibus ad ornatum tantum esse dispositum.

Fornice quisquis in hoc lucentis aspiciis igneis,

Et terra atq; maris longè superantia molem

Corpora, ne vanas jaculari credite fœnas.

Mihi quidem illi restè ac dignè divina opera considerare videntur, qui futurarum rerum & cælestium decretorum præfagia & quasi vaticinia ex iis quæ quotidie fieri videntur, quodammodo cognoscunt. (a) Neque vero cælo aut stellis innocentes, quæ in voluntatem nostram nihil potestatis habent, primam causam efficientem aut fatalem quandam & irrefragabilem necessitatem, qualem Stoici & Astrologi quidam commenti sunt, qualemque in illis D. Augustinus, (b) in his Picus Mirandula, (prædictionibus eorum qui tricesimo tertio ætatis anno eum certo moriturum prodiderant, offensus) exagitavit. Absit à nobis hæc impietas, ut præpotentem omnium rerum Deum duræ illi Necessitatis Catenæ adstringamus. Impia hæc deliria Democrito, Empedocli, Heraclito & aliis tam Philosophis quam Poëtis paganis relinquamus, qui omnia Fato quodam inevitabili, (c) id est, ordine quodam naturali, seu indissolubili rerum inter se colligatarum nexu, teneri prodiderunt. Hinc apud Homerum Deos videmus iratos & lamentantes quod Fatum rumpere aut transgredi nequeant. Sed qui in vera pietatis ac sapientiæ schola edocti sunt, ab hæc Stoicorum & fatalium hominum ignava & stulta disciplina longissimè absunt ac Deum non modo omni necessitate liberum fatentur, verum etiam Rerum publicarum ortus atque interitus, ut & Religionis mutationes nequaquam à secundarum causarum dispositione iræpendere credunt, quin à prima illa mutari possint: quamvis nonnulli existiment in magno hujus Universi libro rerum humanarum historiam atque eventa etiam antequam concepta, nata atque producta fuerint, descripta esse. Nos dicimus, astrorum minas averti, atque istum vitari posse, secundum illud: *Sapiens dominabitur astris.*

Sic videmus Deum sæpè conceptam ibi superius in nos sententiam, hic inferius mutare, quando scilicet vera pœnitentia & lacrymis peccata nostra destemus ac delemus. Hoc illud est quo fatorum

B

a^s Basilius. S. Chrysof. b Lib. 4. cap. 11. De Civit. & Cit. De Fato.